

MASKER, MENSCH EN KUNST

Maar er is wel iets anders, dat onvergetelijk blijft. Iets van de dreiging van die donkere donderstem der goden doet ons klein worden, dwingt ons af te leggen veel lichte ijdelheid, veel sierlijk spel en slechte streken. Ook de donderstem der goden maakt stil, zoo stil als noodig is om tot onszelf te komen. Zoo stil als de natuur kan zijn, als al haar planten, boomen en dieren bidden om den verlossenden regen; zoo stil, als wanneer de wind vertrokken is uit de stemmen der boomen, zoo stil als een wolk waar het laatste licht op schijnt. En ziet dan, hoe overal de liefde en het liefelijke ontbloeit, hoe de maan opkomt tusschen de zwarte boomen, hoe de eerste ster een onhoorbaar lachje waagt. En ziet dan, hoe wonderlijk schoon leven en wereld zijn in het menschelijk gelaat, dat in de schemering naast u gaat.

Aanleiding tot dit essay was de belangrijke tentoonstelling van Maskers in het Koloniaal Instituut te Amsterdam. In een uitvoerige catalogus heeft men zich veel moeite gegeven kenmerkende karakteristieken en instructieve gegevens mee te delen, waar de gebruiker veel profijt van kan hebben bij de bezichtiging. De photo's werden gekozen uit een collectie vervaardigd door Marie Oestreicher.